

Mesut DOĞAN
Ankara Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda belirtilen sorularımın Sanayi ve Teknoloji Bakanı **Sayın Mehmet Fatih KACIR** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İç Tüzüğü'nün 96'ıncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. **13.08.2026**

Mesut DOĞAN
Ankara Milletvekili

1998 yılında özelleştirme kapsamına alınarak devredilen ve bir dönem Türkiye'nin en büyük 50 sanayi kuruluşu arasında yer alan Sivas Demir Çelik İşletmeleri A.Ş. (SİDEMİR), yıllık 720 bin ton çelik üretim kapasitesiyle ülkemizin çelik üretim kapasitesi açısından önemli sanayi tesislerinden biridir. İç pazar ihtiyacını karşılamamanın yanı sıra Avrupa'dan Amerika'ya, Orta Doğu'dan Asya'ya geniş bir coğrafyaya ihracat gerçekleştirmiş olan bu stratejik tesis, yaklaşık dört yıldır tamamen atıl durumda bekletilmektedir.

Mali ve hukuki krizler neticesinde üretimi duran, çok sayıda işçinin ve bölge halkının mağduriyetine yol açan tesis, biriktiği belirtilen yaklaşık 3 milyar TL tutarındaki alacak/borç yükünün ardından Bursa 17. Ağır Ceza Mahkemesince TMSF yönetimine devredilmesine karar verilmiştir. Yapılan teknik değerlendirmelerde, fabrika yetkililerince tesisin yaklaşık 50 milyon dolarlık bir yatırımla 6 ay içerisinde yeniden üretime geçebileceği ve en az 450 kişiye doğrudan istihdam sağlayabileceği belirtilmektedir.

Üretim, istihdam ve cari açığın azaltılması söylemlerinin sıkça vurgulandığı bir dönemde; devasa sanayi potansiyeline sahip SİDEMİR ve benzeri stratejik tesislerin özelleştirildikten sonra kamu zararına yol açarak çürümeye terk edilmesi kabul edilemez bir tablodur.

Ülkemizde çıkarıldığı halde istenen düzeyde uç ürüne dönüştürülemeyen bakır, kurşun, çinko, krom, nikel, kobalt ve boksit cevherlerinin kendi metalürjik tesislerimizde işlenmesi, hem iç ihtiyacımızı karşılayacak hem de cari açığın kapatılmasına önemli katkı sağlayacaktır.

Bu kapsamda;

1. Türkiye'nin en büyük 50 sanayi kuruluşundan biri olmuş ve yıllık 720 bin ton çelik üretim kapasitesine sahip stratejik bir tesisin yaklaşık 4 yıldır atıl bırakılmasının gerekçesi nedir? Yerli ve milli üretim hedefleri doğrultusunda bu denli yüksek bir sanayi potansiyelinin göz göre göre atıl kalmasına neden izin verilmiştir?

48142

Mesut DOĞAN
Ankara Milletvekili

2. SİDEMİR ve benzeri stratejik tesisler, kamusal yarar gözetilmeyerek atıl bırakılacak, çürümeye ve milyarlarca liralık borç bataklığına sürüklenecek idiyse; zamanında hangi ekonomik ve stratejik gerekçelerle özelleştirilmiştir? Özelleştirmeden hedeflenen hangi kamu yararı gerçekleşmiştir?
3. Özelleştirme sonrasında tesisin üretim kapasitesinin korunması, üretimin sürdürülmesi ve kamu yükümlülüklerinin yerine getirilmesine ilişkin sözleşmesel yükümlülükler bulunmakta mıdır? Sözleşmede taahhüdü varsa özelleştirme sonrasında üretim taahhütlerini yerine getirmeyen, tesisi çalışmaz hale getiren ve kamuya yaklaşık 3 milyar TL tutarında borç/zarar yükleyen özel sektör aktörlerinden ve işletmecilerden bu atıl bırakmanın ve doğan kamu zararının hesabı sorulmuş mudur? Kamu alacaklarının tahsili ve varsa kamu zararının sorumlularına rücu edilmesine ilişkin yürütülen hukuki ve mali süreçler ne aşamada?
4. Tesis devralan TMSF ve ilgili Bakanlığınızca; SİDEMİR'in yeniden ülke ekonomisine kazandırılması için ihtiyaç duyulan 50 milyon dolarlık yatırımın sağlanması, tesisin üretime başlaması ve ilk etapta en az 450 kişilik istihdamın yaratılması adına onaylanmış somut bir yol haritası veya yatırım takvimi bulunmakta mıdır?
5. SİDEMİR örneğinde olduğu gibi, geçmişte özelleştirildiği halde basiretsiz yönetimler ve denetimsizlik yüzünden borçlandırılan, üretimi durdurulan veya niteliği bozulup atıl hale getirilen diğer sanayi ve madencilik tesislerimizin tespiti amacıyla Bakanlığınızca yürütülen genel bir envanter ve rehabilitasyon çalışması var mıdır?
6. Türkiye'nin önemli maden rezervlerine ve üretim kapasitesine rağmen, bazı madenlerimizin konsantre veya ara ürün olarak yurt dışına gönderildiği, buna karşılık aynı madenlerin daha yüksek katma değerli metal ve mamul formlarının ithal edildiği görülmektedir. Örneğin çinko-kurşun sektöründe konsantre ihracatı ile metal ithalatının bir arada gerçekleşmesi, madencilikten metalürjiye uzanan değer zincirinin ülkemizde yeterince tamamlanamadığını göstermektedir. Geçmişte ÇİNKUR gibi tesislerin üretim dışı kalması da bu sorunun somut örneklerinden biridir. Bu eksikliğin giderilmesi için bir planlamanız mevcut mu? Değilse oluşan cari açığın kapatılması konusunda ne zaman gerekli yatırımları yapacaksınız?
7. Elazığ ve Antalya'daki ferrokrom tesisleri sınırlı kapasitede çalışmakta veya doğrudan paslanmaz çelik üretimine entegre olamamaktadır. Türkiye ihraç ettiği krom ile Çin'de üretilen paslanmaz çeliği, katbekat yüksek fiyatlarla mamul madde olarak geri satın almakta ve bu durum sermayemizin kaybına neden olmaktadır. Benzer durumlar Bakır, Nikel, Kobalt ve Boksit cevherleri içinde geçerlidir. Sanayi Bakanlığının konsantreleri ülkemizde uç ürüne dönüştürme ile ilgili kısa-orta-uzun vadeli yatırım planlamaları mevcut mudur?